

Trebuie să me miri de lincoșea stoică a d-lui ministru de stat. D-lui s'ia presupune mândria mea pentru Ungaria. Dacă intr-adevăr nu la preceptul, apoi s'ia veșta și la precept. Noi tot și popoarele Austriei acuma că esteștie unger. e imfatura în corpul statului, și că e de lipsa conchiemarea dietei Ungariei. Ast'a fu parerea mea, și o procedura tot.

Prin aced'ia ară fi cu poștina ca monent'ele cancelarieilor de curte să nu se scoapere d'ia bugetului imperial, și o țară e un principiu a aspră-sancie pentru amesturarea alt' țării.

Dalta parte seculu' imp. ar av'ă timp pentru reforme în legislative, și astronomia politica nu ară prețed'ia că unu n'are 12 ci 24 de lune.

Recomand'ia secerata de la partide d'Ungaria, me asocera cumă parerile ce le-am pronunțiat stău apte pentru complanare. Ministrul de stat în vorbire d'ia urma diei că guvernul e un factor neimpentiale, merge pre calea sa deși n'ară av'ă autoritate casă.

Dar' ce pareri pozitiv'ă descopere guvernul în complanarea esteștie unger? Nu e negat'ie conținea a dreptul'ă și nu e purare imperativ'ă categoria ala d'lii ministru de stat? Nu e principiu vechia d'ivide et impera? Aste stău medicabile pentru deslegarea esteștie unger?

Ce garanție avem că nu se va face o returnare la sistem'ă biocratică? Sistem'ă securitat'ă contr'ă ceteroșriilor?

Nu e aced'ia în opuneștie cu diploma' de opt? Nu se luara despușciet'ă ce ingrena deslegarea esteștie unger? O asemenea procedură atreacă ura în inimile d'ia Ungaria.

Crede d'lii ministru de stat că cuvintele ce le-am pronunțiat în ultima vorbire, cimeca adoca statului e un factor neimpentiale, merge pre calea sa deși n'ară av'ă autoritate casă, — aceste cuvinte, stral-voră ele încredere?

Pentru aceste cuvinte va renunc'ă Ungaria la constituționalismu' ei de 800 de ani? D'ia ministru Schmerling se provocă la parlamentaria Angliei, și respundea la aced'ia că uniana parlamentului Angliei se decretă în parlamentaria constituționalie de Irlanda.

Cău e de tristă cimeca într-o junătate a imperiului, Imperatul e considerat'ă de domoștorii n'au mai fapt'ice, și prin aced'ia e un potu infid'ă seachimite distinate? S'ie cine e causa' că nu se deslega esteștie unger, dar' nu apun.

Situaștiea economică e voia descrie numai precum este. N'are cu pareri ani erupre rabelu la America. Argentina dispară. Banca austrieacă treabă să se găticea că se potă face solușione cu bani d'aramar; banii asta aced'ia creditu'. Bani de cartu se întorcu la banca, și capitalu' nostru au-și potu suplini cu al-tu-felu de bani. Scade prețiala produpletor'ă n'ostre celorlu mai bune. Agricultor'ă deveneră pe man'a celorlu se trasecu d'ia usure. Restanșione și esecutiunele de contribușione crescu într-o porțione impamensabilă. Industriaștii nu potă da poporelui de lucru, eci' ai voră întreprinde lucrari ce li aduca d'ana. Celu ce deșpășia țid'ă e de bana-stare, derima civilizaștie. Intr'ă aced'ia contribușione totă crescu. Statulu și-vede averile celu mai frum'ose: la fio-care bugetu, aducem la licitaștie un capitalu nou de ala statului.

Prin impromutul de contribușione încasamă în ante de totă contribușione, deși la tempulu nou vomă av'ă lipsa de ea. Volum să impromutăm, dar' s'indm că nu ni potemă vinde contractele, la impromușim în tute p'ietate. Aștept. Acum'ă primim'ă ai produpre în locu de bani. Dacia voimă a întreprinde v'ă lucrare ce se ni aduca dobandă, lumă bani impromușta cu usura mare, în eci'ă doband'ă devine cu neposiată.

Acum'ă să întrebă: ce garanție avem noi, cari n'avem bani, creditu nici potere? Naies Austriei o alanga volori, deși n'au suplinușta inca d'anașle pa-tite cu pericolu'ă trecutu. Opuneștiea treabă să se lapte în contr'ă aced'ie sistem'ă, care de patru ani nu aced'ia face nimenca, pentru că nu e constituțional'ă și areced'ia că politica' conștia d'ia rezultate numai momentane.

Compun-se guvernulu d'ia vor-ice barbat, eci' numai atunai va scapă imperiulu, dacia va merge cu reprezentant'ă imperial'ă.

Waidele ataca pre Kaiserfeld pentru propunerea d'ia impari bugetulu, eci-ei prin aced'ia bugetulu nu s'ară impart'ă în duoce ci în 17 part'ă.

Plener respinge unele expresiune de a le lui Kaiserfeld.

Schmerling, ura aced'ia de s'andulu lui Kaiserfeld, i ondra persona, dar' voim'ă să face unele observaștie. Se restringe numai la cele ce s'au d'ia în conștia și polit'ă lui, și respinge învovăștiea de neastivitate. Dacia guvernulu primice politica' cea multu delimitat, nu face aced'ia d'ia alta canau, de cătu eci e convinsu cimeca unele esteștie nu se potă deslegă rapedu, ci trebue să contribuie și tem-

pulu care lo compland'ă totă. Unora i li se va paré că asta parere e aced'iaștie, dar' credu e o justifiac'ă. Si acum'ă stău de parere că dieț'ă (Ung) de s'ară și n'omnicanșta unu, nu ni-ară fi data respunștie dorit'ă. — Fata ce dieț'ă Ungariei nu potă fi ala' potu, de eci'ă ungu'ă se recomăne constitușione imperiului. Kaiserfeld descrie generalimete cum s'ară deslegă esteștie unger. Dar' aced'ia stău numai princip'ă nemicu mai multu, eci'ă guvernulu ar alta de lucru, și realizeștie princip'ele statorei. Kaiserfeld dieț'ă: "Constitușione imperial'ă se potă realizaștie fatu cu Ungaria" de o'ra laltă parte se dieț'ă "Trebuie recomăne dreptulu publicu unger." Ce e dreptulu publicu de care e vorba aced'ia? O partia mare în Ungaria crede că dreptulu publicu conștia numai d'ia legile de la 1848. Acum'ă întrebă, cum înșapă legile d'ia 1848. cu constitușione imp? Aei e greutate!

Dice d'lii Kaiserfeld eci'ă impacarea cu Ungaria se se facea după concepștia constitușionei n'ostre. Dar' ce e asta' impacare? Legile d'ia 1848, au lipsa de revizaștie: guvernulu n'are cu dieț'ă Ung. să recomăne vocea. Aced'ia e punctulu de manecare și ala guvernului, dieț'ă înșapă mană lui Kaiserfeld. Nici ai face cine-va înșapă ai impacarea cu Ungaria nu se încrede în aced'ia înțelesu. Ni place că opuneștiea anatalu imperial'ă merge cu partia' la liberu'ă d'ia Ungaria. Partia' ce se numeșce a conservator'ilor vechi, nu ni place, ea are c'ui mai cerib'ice contrari ai n'ostri.

În fine cum s'indm să mă facu una observaștie dar' în nume guvernului întregu. Kaiserfeld dieț'ă că Maj. Sa. Imperatul int'ă parte e imperial'ă numai în Ungaria e considerat'ă de Domoștorii n'au în fapt'ă. Atacu aced'ia aserștie. Fio-care ungerulu n'au loialtu loialtu pre Imperatul de lege legitimu ala Ungariei. Intr-adevăr că coronanșiea l'ipseșca, dar' prin aced'ia n'uni ungeru se ala. Coronanșiea nu e condiștie de legalitate. Maj. Sa. e rege în Ungaria (bravo), la recomăne, nu credu să fio cine-va în asta casa de parere contrariu (bravo).

Kaiserfeld mai corege aserștiune sa despre Imperialu.

În bugetulu cancelariei unger de curte, se primi propunere comitatulu.

În s'indm'ă de 1 aprilu se stău stătu bugetulu cancelariei de curte Transilvane cu 79,75 fl. în totu stătu bugetulu cancelariei de curte a Cronat'ă cu 45,100 fl.

FOIOSIORA. Fetă Codriloru.

(Balada originală).

I.

Santulu s'ore în resaritu,
Susu spre ceru mi s'ă porniu,
Și întinde radiu vil
Peste munți peste câmpii, —
Vântu se pierde în ceru,
Atace în riuri pară,
Dar' mai multă face răză
Lumea t'otă-o lumineșca.
C'oi e 'n codru, jou la plaiu,
Ti se 'mpare lumea, raiu, —
Flori frum'ose resareșcu,
Intr'ă clipa impuseșcu,
Și în alt'ă înfloreșcu,
Și cu radiu se 'ntindeșcu,
Sicel'ă t'ot'ă mi străluc'ă!
Dar' o fiore d'alt'ora,
Diece c'ătra-ră radioru:
"Buna diu'ă sorbu'ă!
Totu te-asteștu e de a s'era!
Că-ei multu saferu de reced'ă."
Elo mi se 'mprent'ă,
Și eu d'ora se 'ntindeșcu,
Și de dragu se 'mbrașiat'ă
Florie ce radioru.
Și 'mpreștat'ă mioroșcu.

Tagru înțelulu
Măndrulu peneșcu,
Fiuulu codriloru,
Spain'ă lotlorulu,
Fric'ă domoșlorulu,
Și-a extenlorulu,
Intru flori dormiu,
Duceșcu somnu av'ă,
Florie-ău vorbitu
Elo mi s'ă treștulu,
Și lo-a scud'ă, —
Elo se red'ă.
Și 'mpreștu cartu.

*) În unele regiuneri se dieț'ă țid'ă poloniu'. Aced'ia balada e preferat'ă după tradiștie poporu în presa.

Florie șelipă,
Dar' așleneșcu tacu! —
Apoi eci grai:
"Viu de stău mai viă,
—
Somnulu mi-ai s'pariatu
Și m'ati deșteptat,
În viu minunat'ă!"

Togorelu atunai se 'nșalția
Așel'ă înșapă lo-scald'ă,
Și-ă cada ochiu la un locu
Printre codri la un focu,
Dara focu i peru
Și d'ia focu i se ivi,
O dimi'ă frum'osă,
Ca si s'aralu usi'ora, —
Peste flori candu ea calcă,
Florie nu se calcă,
Rost'ă nici se scatră,
Dar' că ea ar totu s'abră!

II.

Dimi'ă se grabiu,
C'ătra Togera ea veni,
Și stănușia i grai:
"Se trasești peneștu meu!
Dar' cum e nemeștu tu?
Prin multu codri am amblatu,
Dar' pe nime s'am adiatu
Mandru ea un o inșielu,
Ca si t'ino volnicu!"
"Ea s'anzu Togereșă
Mieștu tohareșă,
Fiuulu codriloru,
Spain'ă lotlorulu,
Fric'ă domoșlorulu,
Și-a extenlorulu."

Și eci forte se unimă,
Candă la fat'ă ei privimă, —
La p'ru negru si p'loșu,
La ochi mari si venoșu,
Și la fete rumboreșă
Și la buze d'alt'oreșă
La șina plinu si albicioșă
Și la farmeșcu, — trupă frum'osă!

"Dar' în șindia cine ești?

Ea te rogu să-mi povestești!
Că-am amblat în lumea lată,
Și te-am mândrită d'ia,
Prin aced'ia n'uni s'ară,
Și nici n'uni m'ă placat'ă!
Dar' ești dieț'ă de 'mpreștu?
Oște multu te-a cautat'ă,
—
Nu au ai ni trecutu
Totu vorboșcu că-te-ai perdut'ă!"
"De ești fiulu codriloru?
Spune-ți-ora fiorle lora!"

"Alei scumpu porumbi'oru,
Tu mi ești d'ara sorbu'ă,
Tu ești fetă codriloru,
Și ești fioreșă florib'ă,
—
Eh! că multu ce te-am pazit'ă,
Inșe nu te-am înțalnit'ă,
—
Dreg'ă-mă de dimi'ă
Șe-mi fili d'asta-di lelișioru!"

"Togereșă! a ta s'ăș fi,
Ca credințu te-asiu iub'ă,
Nu-ți potă dorulu dieț'ă 'mpini,
C'ăci în d'atulu celu cu auru,
Luceșcu un balauru,
Adi o dieț'ă de-aș porni,
Și curușă se va ivi,
C'ăci totu c'ăra-a me rapu, —
Lelișioru nu-ți potu fi,
Pana nu-și voi prepađi. —
Și aici s'anzu un g'aru,
Dar' n'uni hoti cu c'ali lora,
Ap'ă d'ole mi turbură,
Florie le scutură, —
Lelișioru nu-ți potu fi,
Pana nu-și voi prepađi, —
C'ăci bea ap'ă d'ia țevoru,
Și-ai lungușcu viđ'ă lora!"
"Juru-tu delice lora!
Că-ți fac unșăștie g'ă lora!"
"Viu la flori cu a țevoru,
Ca se ved'ă potera lora!"

Elo atunai a meseru, fioritu nu e
Și se fitești și a calușu
Așa a beușu,
Ene i-a placatu,

La cestiune serbo-romana.

De candă a chiamata diploma d'în optare episcopala nationalitatilor paralizate prin sistemul absolut de mai înainte, la viale, la activitate libera, ce intru acela la lumina d'ilei unui progres, una stăruință de înfăptuire spirituală, care cu potere magice îngerează națiunile la marele principiu, de a se străluci și episcopala natională prin tute sferele vieții natională. Principiulu de nationalitate atât de îndolmăgut pentru nedreptă încaușata în acțiunea sa fericitoria numai în modula aceea trebuie să potă să ajunga la validitate, ce-i compete după dreptul și interesele poporului.

În modu consecințe si naturalu a trasa torintele acestă și pe Romani Austrii cu sine. Si ei și-reducera graziulu lor neasditu mai înainte, pretensiunile lor pânăci necumescute. Se ocesca stăruințu, pentru postarea principiulu de nationalitate, cari nimențu fiindu-se cu apăsarea în mersala sfersiloru politice, s'au estinut și pre campulu nationalu-besericescu. S'au fusesi; beșieră; ortodoxa orientale are totu dreptulu a se numi beșerică natională, atătu prin instituțiunile ei interne cūtu și esterne; una beșerică natională aiă dăra fără ierarhia natională, fără autonomia deplăna, s'are mie un intăleze. Tăcerea d'în viață a marelui patriarh serbescu Rajkic dese ana favoritoră la cumpăra dorișiloru, ce lo-au nutritu Romoscu de multu. Prin diarsale și petitiuni numeroșe cerasa ei de loculu pr'vintulu emanciparea de sub conducerea principiulu beșericescu serbescu, sub cari stăteara de școli; cerasa una metropola natională proprie, una ierarhia natională și autonomia în acțiunile beșericescu.

Beșieră d'în noi numai să se despartese deplina de cea serbesca, ci se devina egală îndereptățita cu aceea. Alțatratuile autonome în constituțiunile beșericescu ortodoxe orientale, mdece ori și fără înromonate cu rezultat; dar beșieră d'în tioră s'au una beșerică natională s'a declaratu g'at și s'au arețatu apta, de a stă în membru necateratoriu sub arșipe beșericescu catolice orientale. Patriarcatulu de Constantinopole lăosă și ună d'în patriarcelo d'în orientu, cari se ocesca de una pusețiune de sine stătătoare și nedependente. Astă se despartă și beșieră răsosen, serbesca ei în timpul mai nou cea moldovă romana ca membru d'în sine atătatoriu și beșierice catolice orientale.

Astă și Romani d'în Austria, pentru emanciparea de sub patriarhia serbescu, n'au ațata în principiu

nicio una reacțiune, nici d'în partea patriarhalu, nici d'în a dieriloru șco, nici d'în partea nationali serbesci. Serbiu și si motive po l'it și ce de a fi pentru constituirea unei ierarhii romane deosebită și pentru garantarea ocăramilor autonome. Pentru șco și a cestiune publică a națiunii serbesce s'au expresu în modu preventivitor pentru pretenșionăli Romanilor și chiaru prin acea l'iu prestatu servitii ponderoșe înaintătoare. Una momentu ala cestiune acestă de la existență-lă preocupă atențiunea Serbiloru; una momentu nu s'a potutu pânăcun încorună cu una complănară fetică între ambele țări; *acestă suntu celiile și sindicatulul legal de a despartă beșieră romana de cea serbesca în principiu ierarhic și administrativ.*

Modalități despartirici suntu de una intensivătoare mare, chiaru pentru că modulu, în care stăruinesc Romani și d'înaltă separarea lor administrativă-besericesca, atinge pusețiunea beșericescu serbesce, înaintu în interesele ei. Ei cerasu pre călea petitiunii de la dregătorii politice, ca să se li reduea una metropola romana, ca aceea-si se traga linia de demarcațre între țențăturile beșericescu romane și serbesce, și ce totu acea se decida cestiune d'apre împărtășire fondurilor beșericescu-nationali a Serbiloru austriaci, în favoarea Romanilor. Acesta împărtășire se întolege de șco și a trebuitu se fie obșipolu opugnativă alioru celiu mai veșmănti d'în partea Serbiloru. Astă-a trebuitu se alba una înfăptuire forte nedolmătoare asupră sentimentulu de dreptu a națiunii serbesce; ațara de acea și prin acțiunile pasivăne autonome a Serbiloru țara cu concetațiunile astăra, apore alterata, si legile canonice a beșierice ortodoxe s'afura una despotice, care Serbiu nu o voru aproba nici odată. Acesta mai alțat punctulu de vedere; că nu existe nice una națiune, care să se țiene de beșieră sa natională ceu astă-lă întămită; ce cea serbesca, care-a nationalitată și beșieră și p'apre înaltă. În privilegile natională (pacta conventa), cari s'au cerasu între Serbi de pre teritoriulu austriacu și teritoriulu Austriei, se garantăra celora d'antă nu numai libertatea profesiunii credinței și a liberi alegeri a caplei seșerice beșericescu nationalu, ci și autonomia în afacerile cultuali și instructivne. Acesta garantati sustinutera în școalele d'în urma beșierice serbesce d'în Austria, țare și poterioru fiindu cu proselitămii fără de chipeț. Acestu suntu a coperi și pag. Benam, împărtășindu-l ierarhă serbesca — ce s'au trebuitu se s'ite Romani — d'în tute foloșele și dreptățile emperate cu sange serbescu și încheiate în scris și

(Căteșura romana de religione pentru teacurina gr. catolică.) Demulțu, de candă retrăsu cu totulu de pe campulu publicitatii, nu mai primim perță, pentru de a scrie în colonelă acestă d'înțaru pretințiu; și acum candă mi înterimpulu țacerea de un anu și mai bine, nu vinu ca de alta dată cu l'ira în mine, pentru de a cantă oratoriatulu publicu în tonuri debile necese: nu l' de asta dată iubescu a înconosșință on. publicu în prosa o veste îmbucurătoare, dorita de multu, și de importanță mare pentru jumina noastră studioasă la Arșegimștiulu de Oradea-mare.

Prin Rescrișulu grațiosu de curte de su datulu 10. fauru a n. Nr. 1067 s'a concesu, a se deschide la acea-si grănișșu căteșura romana de religione pentru țenericea romana gr. catolică, împreunădu-se aceea-si în cătu pentru profesoriu cu catedră de limba și literatură romana cu un salariu anualu de 600 l. v. a pentru ambo căteșule.

Căta mangaiare și în ațte s're pucine, pentru tute dulce națiune! care pot și privi și în acestă una pasă cătu îndereptățita la egalitate, pentru care emnitiții tute pledează și luca cu atătu zel și însușire. Căta mangaiare pentru voi parintilor! cari cerasăti la acestu institutu crescerea și cultivarea filioru voștri. Căta mangaiare pentru voi junioru! cerasi veți fi fericit de a stădu de acum înainte în limba voștra maternă salutarice iuventutale s'au lui Cristosu. Căta mangaiare în urma și pentru mine! care, de si prezentescu greutate șărinci duple, ce mi s'au impusese, me fericitez tuta-si de a si primulu, care potu predică junimii romane gr. cat. de Oradea-mare sublimulu moralu ala Evangeliu în limba natională.

Pregelere, pentru cestiunele timpulu, ce o pana la recerșunțele pescali se voru începe numai după S. Serbiloru; fiindu fada acum tute despușunțile necesare la acēșă.

Eta! suplința una lipsa, ce o sentimulu de multu. Dar căte sunt inșce lipsa noastră? Despre aceste inșce cu alta ocașune.

Justim Popfiu.

Si-a intereritu,
Si s'a ixtaritu,
Ca si una paina de leu,
Ca poteri de smu.
Si ea apa bea,
Tăgeru o vedea
Pana isoforia
Si se desvelia,
Si se indania,
Si la amecia,
Si la farnecia!

Pamnelu lingesiat,
Cu blandetio-imbriasiă
Si la pepta o desmeră,
Candă si candă o sarută,
Ca în raina se fericit!
Si alera aspre se ande,
Si o spăina i patraned,
Dara dulcesii helisora
Lasa-lu iotu si-apo s'obora
Si se face nevadita,
Neasdită si neasuită!

III.

Sgomolă mare se ania,
Hoti d'în codri mi venă,
Si pe Tăgeru intăniu,
Si cu arme-amănăștiă,
Apoi unulu i grai:
"Eh! de multu noi te cautăm,
Dara bine că te-afănu,
Dă-te-acă în fapta legatu,
Său veți fi în neșpa sagetatu,
Căci d'în codri hoti si cerasu,
Pelea la domni o-ai intorsu,
Pe satemi l-ai îngoratu,
De ei codri-ua parestă!
"Ba! la hoti nu m'oiu preă
Pana capulu sum mi-a stă,
Căci prin codri am tratu,
Că si fōres-nu intersu,
Ca si leulu n'atm intăriu,
Si cu fētă codriiloru,
Sorioră florioru,
Me iubescu pana traiescu,
Dar pe voi ve prepadescu,

Ci-ap' i-o atı turbaratu,
Florile i-ati scutaratu!
Togerele mi s'apăcu,
Si cu palosul d'inciu,
În gramada i cală,
Dar un hotiu bețanul, palitu,
Ron a dată și l'a lovit,
La pamentu l'a amorit.
Apoi fētă codriiloru:
Mandă sora-s florioru,
Sareți în fată loru,
Dara ei candă o privi,
Ca si stănu se alimă,
Armele stăo scapă.

"Aole! tu fetășior!
Încă masăra florioru
Nici pe verfulu muntiloru,
Nici pe șicșula campiloru,
Cătu leulu am amblatu,
Ca si tinc n'am ațiat!
Dă-ți estă fētă de 'mperatu?
Oste m'ia te-a cantatu,
Noc mi ai i tregatu,
Teti vorbesca, că te-ai perdutu!
"Dăca tocma-ati intratulu,
Nu sum fētă de 'mperatu,
Că sum fētă codriiloru,
Sorioră florioru,
Vineciulu mi-e frate
Căci sum sora de un lepte,
Dara de d'în un v'apășatu,
Că de locu ve 'mpășatu,
Său ve legu în dișari roie,
Cătu vi-ora f' d'ilele gloriē!

Hotii se apară,
Si ei cantă,
Apoi se întoră,
Si ei alergă,
Si se pufăgă
Cătu nu se vedea.
P'că se stăli
Pe voinic portă
P'șalu ei brătioru
Pana la iavoru,
Rană lo apăli,
Bine lo legă,

Si lo vindece, —
Si elu apa bea
Si interencia,
Si se intarisi,
Ei ca pain de leu
Cu poteri de smeu,
Si se desmeră,
Si se sarută.

Penna fētă i gresice:
"Eri-a multu me nedreșșitatu
P'ar' balauru traiescu,
De l'ai prinde adormit,
Ma iavoru de biraitu,
Că de-ai alțat desțepat,
Candă te vede e turbat!
"Vino dar' de locu cu mine,
So-a se grăpă de la tina!"
Si amendoi atănu perali,
Ditari nalte mai suă,
Văi adenci mai coleră,
Cădu la cuteră,
Candă la peștera-jugăde,
Pe balauru la vedea,
Cum de morte ala dormi,
Tăgeru, armă-o apacă,
Capu l'a doș-i despică,
Si totu trupulu d'inciu,
La iavoru se întoră!

Fētă codriiloru,
Flōra florioru,
Mănu se bucaru,
Cătu iavoru s'icșia!
Flicile padii,
Dara Tăgerulu,
Cu una pamnelu,
Cu douru o iabă,
Si o desmeră,
În viață sa!

Post' 31. noevmre 1858.

At. M. Marinescu.
"Si ierarca acestă ar e la Aștia langa marelă Moșășă" nu de dăce drănelă celtă "Campu celtăli".
Ducece, d'în pagăna arence avu un iavoru, —
ci candă se spăli cu apă d'în ea întărită, și s'începău cestiunele.

